

[Eva Møller]

de de bygninger til noget andet, når vi nedlægger seminarierne.

Vi bør også have nogle pædagogiske overvejelser inde om, hvorvidt vi synes, det skal være to- eller tresporseminarier.

Man kunne godt, selv om der bestemt ikke er noget lysteligt eller humoristisk i denne sag, undre sig over, at nu to på hinanden følgende undervisningsministre har foreslået nedlæggelse af nogle seminarier, og vi har så hørt fra de pågældende seminarier – og det er vel ikke så underligt, at de fremfører deres argumentation – at de er landets billigste seminarier, at de er dem, hvor man har det bedste miljø, hvor betydningen for omgivelserne er den største, hvor trivselen blandt de studerende er bedst.

Dette får mig til at sige, at Danmarks seminarier arbejder godt og udmærket. Der er overalt interessante og gode forsøg i gang, og man har et rimeligt og et godt forhold både mellem lærere og elever hver for sig og indbyrdes. Derfor må vi nok erkende, at hvordan vi end beslutter os i denne sag, så kommer det til at gøre ondt, og nogle vil føle sig ramt. Men jeg mener, det er rimeligt, at vi arbejder henimod en løsning som den af regeringen foreslåede med en nedskæring til 68 hold og en besparelse af det omfang, som regeringen har ønsket.

Jeg skal tilsige et åbent udvalgsarbejde fra det konservative folkepartis side henimod dette mål.

Hans Jørgen Holm (V):

Venstre kan støtte undervisningsministerens forslag om begrænsning af seminariekapaciteten, fordi der er tvingende grunde til at gennemføre de foreslåede begrænsninger. Ministeren henviser i sine begrundelser til disse tvingende grunde. Det er faldende børnetal og dermed udsigt til arbejdsløshed for lærerne, og det er den samfundsøkonomiske nødvendighed.

Spørgsmålet er derfor kun: hvor meget skal kapaciteten begrænses? Vi har set et fald i tilgangen til læreruddannelserne inden for den seneste 10 års periode fra 7.000 til 2.000. Dernæst: hvordan skal kapaciteten begrænses? Ud fra alt foreliggende finder jeg, at et balancepunkt omkring det antal hold, ministeren har valgt, er realistisk, selv om det kan

blive et spørgsmål, om der kommer ansøgere nok til de 68 hold.

Venstre lægger meget stor vægt på at bevare den decentrale seminariestruktur, hvilket indebærer, at der bevares så mange seminarier i lokalsamfundene som muligt. Vi finder, at der er foretaget en fornuftig og forsvarlig afvejning af alle de prognosemæssige, økonomiske, pædagogiske, geografiske, ressourcemæssige og lignende hensyn, der indgår i den samlede overvejelse.

I den forbindelse skal jeg pege på den skæve aldersmæssige sammensætning af den nuværende lærergruppe. Det kan derfor være nødvendigt at se på de blokeringer for mobilitet, der ligger gemt i ansættelses- og pensionsforholdene. En opblødning kan give en frivillig udsivning fra den etablerede lærergruppe til det private arbejdsmarked. Herved vil der kunne opnås en jævnere tilgang til lærergruppen, således at vi ikke ved slutningen af dette århundrede står med et nyt lærermangelproblem og senere et lærerpukkelproblem.

Der er allerede fremsendt mange velargumenterede henvendelser til uddannelsesudvalget i sagens anledning, og flere vil utvivlsomt fremkomme. Disse mange henvendelser må naturligvis indgå i uddannelsesudvalgets overvejelser. Vi er indstillet på en hurtig, men forsvarlig udvalgsbehandling af lovforslagene, idet vi tror, at alle parter er bedst tjent med at få klarhed, og at de mange mindre seminarier har lidt ganske hårdt under de mange års usikkerhed.

Holger K. Nielsen (SF):

Forslaget om at lukke en række lærerseminarier er forbundet med en række lokalpolitiske interesser, hvad man kan forvise sig om ved at følge debatten i dagspressen. Alle områder har specielle hensyn at tage, og alle argumenterer godt for, at specielt deres seminarium bør bevares.

Jeg kan oplyse, at socialistisk folkeparti ikke vil gå ind i denne lokalpolitiske diskussion. Vi er imod, at der skæres ned på kapaciteten på lærerseminarierne, og vi finder ikke, at der er en tilstrækkelig begrundelse for de nedskæringer, som regeringen foreslår. Det er for øvrigt nedskæringer, som også den socialdemokratiske regering gik ind for, om end det var andre seminarier, der blev ramt.